

[Søgaard]

dere, indtil vi, som jeg nævnte i mit første oplæg, får den tættest mulige viden om disse forhold her. Længere tror jeg ikke nogen vil kunne komme i dag. Så kan man stille sig op her med en masse kritiske udtalelser om det ene og det andet, men det er vores opfattelse af tingene, og dette være også sagt til de andre, der har stillet tilsvarende spørgsmål her.

Svend Heiselberg (V):

Hvis hr. Tommy Dinesen havde hørt efter, tror jeg, han ville have været opmærksom på, at der ingen uoverensstemmelser har været imellem det, Socialdemokratiet har givet udtryk for, og det, jeg har givet udtryk for her i dag, og det er det, B.T. har skrevet, nemlig at vi var enige om, at de miljømæssige hensyn skulle respekteres. Jeg har også givet udtryk for, at jeg havde den opfattelse, at trafikministeren vil tage de hensyn ved den endelige projektering.

Dohrmann (FP):

Uanset om man selv eller ens parti enten har stemt ja eller nej til den gældende lov om en fast forbindelse over Storebælt, er det helt klart for enhver, at det flertal, der har vedtaget loven, er ved at smuldre. Det må stå helt klart. Efter de udtalelser, der er faldet, er det tydeligt, at mange af dem, der har stemt ja til lovforslaget, er ved at tvivle, og det skal absolut ikke bebrejdes dem, tværtimod. Det er nemt at flyde med strømmen og stå herop og bekræfte aftalen osv. – det er man måske mere eller mindre blevet pålagt at gøre – men det er helt klart, at der er ved at opstå en alvorlig tvivl. Og jeg synes, de folk, der ligesom sætter spørgsmålstegn ved det, skal roses for det. Som sagt er det så nemt at flyde med strømmen og bare sige ja og amen og gøre, som alle andre gør.

Men efter det, vi nu har hørt her i dag, og al den stund trafikministeren jo i forbindelse med finansloven fik bevilget sine 200 mio. kroner, vil jeg gerne spørge, om det ikke ville være klogt og forsvarligt, om ministeren i hvert fald ikke gjorde noget for at forhaste sig med at bruge disse penge. Tag det roligt, minister! Jeg er sikker på, der er en masse penge at spare, fordi beslutningen aldrig bliver ført ud i livet. I særdeleshed synes jeg, man skal være meget varsom med at ansætte flere mennesker til Storebæltprojektet. Vi ender nok i den situation, at der bliver ansat en hel del mennesker, som man

inden ret længe skal sige op og betale løn til i flere år, fordi projektet aldrig bliver til noget. Ministeren behøver ikke at bekræfte det her i dag, men jeg synes, han skal skrive sig det bag øret og forsøge at efterleve det. Jeg er helt sikker på, at skatteyderne vil være glade for det.

Jørgen Tved (FK):

Så må jeg spørge Socialdemokratiet en gang til. Jeg kan godt forstå, at de træder vande i denne sag, og at der er både tang og alt muligt andet om benene, men vi har på det allersneste oplevet socialdemokrater sætte et stort spørgsmålstegn ved, om det var miljømæssigt forsvarligt at bygge den forbindelse, som i sin tid er blevet vedtaget.

Jeg formoder, men jeg har ikke nogen viden om det, at det er på baggrund af de samme miljøfolk, som har bragt tvivl i andres sind, altså at det er, fordi miljøfolkene siger, at denne bro ikke kan bygges, uden at det får miljømæssige gener. Jeg vil gerne vide, hvorfor Socialdemokratiet åbenbart har lyttet til miljøfolkene på et vist tidspunkt, men i dag, hvor man skal tage stilling til en konkret sag, siger: Vi står fast. Er det ikke, fordi der er kommet oplysninger frem, der måske er nye for Socialdemokratiet, der siger, at broen er en risiko for miljøet?

Tommy Dinesen (SF):

Hr. J. K. Hansen udtalte på baggrund af, at undertegnede, tror jeg det var, havde sagt, at vi i tilfælde af et arbejderflertal ville have forligsaftalen imellem regeringen og Socialdemokratiet med hensyn til Storebælt op til fornyet vurdering, fordi vi gerne vil have 2. etape væk, at der skulle en statsbankerot til, for at det forlig ikke blev til noget. Hr. J. K. Hansen har også sagt nogle andre ting; dem skal jeg dog lade være med at sige noget om her.

Men det, der gør mig lidt usikker med hensyn til, hvad Socialdemokratiet står for i denne sag, er, at hr. Søgaard også nu her siger, at aftalen ligger fast. Hvis aftalen ligger fast, kan der ikke blive nogen boret tunnel mellem Fyn og Sprogø, fordi det er en broforbindelse, man har vedtaget, og der er nogle, der mener, at den broforbindelse er den værste.

Skal det forstås således, hr. Søgaard, at hvis undersøgelser viser, at man vil forhindre vandgennemstrømningen til og fra Østersøen og indre danske farvande, er man også indstillet på,